

Fenn a holdas égen

Fenn a holdas égen Göncöl szekér,
Álmaimban hozzád elszállok én,
És a csillagokkal elindulok,
Két szemem lezárom, s nálad vagyok.

Kis tanyám a régi cseréptetős,
Szomszédom egy néma, nem ismerős,
Asztalomon ott áll amint szokás,
Egy üveg bor, és a fehér kalács.

Asszonyom ruhát varr a kis padon,
Én meg hamvas arcát simogatom,
Az ölemben ott ül kis gyermekem,
És az angyalokról mesél nekem.

Megrezzen az ajtó, felébredek,
És a két szememből a könny pereg
Álom volt csupán, hogy szabad vagyok,
Sújt nagyon az élet, fogoly vagyok.